

לחברי וחברות קהילת שוהם

אנחנו נכנסים לשבוע הרביעי של המלחמה שנכפתה עלינו בשמחת תורה. מטבע הדברים השחיקה עושה את שלה גם בחזית וגם בעורף.

ארועים שלפני חודש (טילים בצפון, רקטות בתל אביב, מאות חטופים וכולי) היו מעוררים בנו צמרמורת הפכו לחלק משגרת חיינו.

הסכנה הגדולה הרובצת לפתחנו היא אובדן העירנות בשל העייפות, רוח ההתנדבות בשל המאמץ הפיזי והכלכלי המתמשך, והסולידריות בשל הרצון לחזור ולריב קצת (למשל בשאלה מי אחראי...) ועוד.

ארבע בקשות

א. בשוהם עירנו ישנו מערך מתנדבים ששומר על פתחי העיר מצפון ומדרום כל ימות השבוע ובכל שעות היממה. המערך הזה זקוק נואשות לתגבור מאסיבי של מתנדבים שיעברו הדרכה מתאימה. עדיפות לבעלי נשקים אבל כל מי שמעל גיל 18 יכול להשתלב באבטחה המעוניינים מוזמנים להתקשר למספר 0546657030 יובל בן זאב.

ב. השבוע נחשפתי לפעילות המקיפה של חמל שוהם. הנוער בקהילתנו (גלוי נאות בני נטעאל מעורב בזה) הקים מידם נפלא שמשנע אוכל ובעיקר מספק מענה לצרכיהם של חיילים רבים. זכיתי לקחת חלק בפעילות הזו השבוע וההרגשה היתה מדהימה. אנא תרמו מזמנכם ומיכולותיכם לחמל.

ג. נכון שכבר מתגעגעים לימי השגרה אבל אנחנו במלחמה. חייבים להמשיך בתפילה ותשובה ומעשים טובים. חייבים לשמר את האחוה והסולידריות, למען ילדינו החיילים, למען הקרבנות ששילמו בחייהם ולמעננו.

ד. אנא הזכירו בתפילותיכם את מייח בת קרן ושני ניקול בת רבקה בתוך השבועיים והחטופים.

הרב דוד סתיו

חידון א' ב' לפרשת לך לך

נכתב ע"י זיוה מונסונגו

א. אב המון גוים. אבי האומה.	ט. במילה זו נרמז שישמעאל ישוב בתשובה. (רש"י טו. טו)	ע. מבעלי ברית אברהם.
ב. ישוב בבנימין.	י. בן הגר המצרית.	פ. בא להגיד לאברהם שלוש נשבה.
ג. חיה מדברית.	כ. המקום שבחר לוט להתיישב כשנפרד מאברהם.	צ. אותה לא בתר.
ד. עיר במזרח התיכון.	ל. אמצעי תאורה קדום.	ק. מעשרת העמים.
ה. שפחת שרה.	מ. מלך שלם.	ר. כָּבֵד בארץ.
ו. "___לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרָכָךְ וְאֶגְדָּלָה שְׁמִי וְהָיָה בְרָכָה".	נ. העונש שהעניש ה' את פרעה.	ש. יָפָה היא מאד.
ז. אותם הכה כדורלעמר.	ס. ברע היה מלך...	ת. מלך גוים.
ח. משם יצא אברהם לכיוון כנען.		

מזל טוב!

למשפחת בן נר

לנישואי בנם

שגיא עם הילה

לדיצה ולדני ברסלאואר

להולדת הנכד

בן לשני ולדידי

לך לך/מבט נשי

שימי את ההגיון בצד..

פקחי עיניים רוחניות

הביטי פנימה, לנשמה

הקשיבי

לכי צעד.. צעד

שחררי

אין תשובות ברורות

אין הסברים מדעיים

אין בהירות..

יש תחושות, רגשות, מחשבות

שצריך לתת להם מקום..

לכי לעוצמה היהודית שלך

אל המקום הבטוח

אל אור אלוקי אוהב

אל התמימות, הפשטות..

בלי פחד..

לא תמיד הכל ברור

אבל

הכל מדויק, מושגח.

כשיש חיסרון

מבקשת מהבורא שימלא אותו..

מבקשת להיות מלאה בביטחון, באהבה..

מרגישה מוגנת ועטופה.

יש לנו אבא רחמן בשמיים שאוהב אותנו..

מחכה לתפילות, לבקשות ולמילים שלך..

קומי, התנערי.

שתפי את ה' - רפאי את הלב

לגאולה שלך, שלנו.

כולנו יחד רקמה אנושית אחת..

הקב"ה אנחנו אוהבים אותך!

שבת שלום,

סיגלית קאשי

קהילת שוהם משתתפת בצערם של

יוסי כתר ומשפחתו עם פטירת אביו

יהודה סויסה ז"ל

מן השמים תנוחמו

עמותה למען משפחות נזקקות

להצחת החיילים: יצחק גבאי, יצחק הרשברג, יוסי לוי, אהרן לוריא, גל מילס, אחיעזר רובנר, כחריאל שוורץ, שרית שניאור-סניר הי"ד

'יד משהם' עוטפת את העוטף!

ומעמידה את יכולותיה הלוגיסטיות והניהוליות לטובת תושבי העוטף.

תורמים, מסייעים. עוטפים.

לינק לגיוס ההמונים בארץ:

<http://bit.ly/3ZY1iPB>

(כל התרומות מוכרות למס).

'יד משהם' עוטפת את העוטף!

העמותה מבקשת למנף ניסיון של למעלה - 25 שנים

בטיפול במשפחות הסובלות ממצוקות שונות,

ויוצאת לגיוס המונים מידי למען משפחות העוטף.

מתוכנן סיוע בתחום הדיור, אספקת ציוד בסיסי לבית,

תרופות, טיפולים נפשיים, פעילות פנאי, מיצוי זכויות

וצרכים נוספים שיעלו מהשטח.

אנא, תרמו בנדיבות בלינק המצורף.

<http://bit.ly/3ZY1iPB>

סניף שוהם!

השבת הסניף יפעל במתכונת שונה מהרגיל, תקבלו עדכון מהמדריכים.

וממש עוד שבוע פתיחת חודש ארגון!!!

בתפילה לימים יפים בקרוב מאוד -

סגל תשפ"ד ואמנה הקומונרית

גששוהם

מי שנזקק במהלך השבת לגוי של שבת בסביבות מרכז שוהם, מוזמן

לפנות ליוסי מונזון (רח' הזוהר 14, דירה 5). במוצ"ש, נא לזכור להעניק

לרוז, המטפלת הזרה של אימי, תשלום עבור טרחתה (מינימום 30 ש"ח).

לפרטים: 054-778-4823

לעילוי נשמתה של שיר מונזון ע"ה, בת קהילת שוהם.

"יש להקפיד להגיד שלום ולדרוש בשלומו של כל אדם, בין אם הוא מנקה רחובות ובין אם הוא אדם חשוב, ולדבר עם כולם בגובה העיניים. לא להתנשא. צריך לזכור שאין לך אדם שאין לו שעה".

ביהודה לקס ז"ל אבא של יצחק לקס הווה עובדא.

יהודה נולד בש"ק פרשת דברים ו' באב תרע"ט (2.8.19) בעיירה ביסטרי שבהרי הקרפטים בצ'כוסלובקיה בקרבת העיר חוסט, בן לשלום ומלכה לקס אח לטובה, יצחק, ופרידה.

פרנסת המשפחה הייתה בדוחק רב. אביו שלום פתח בית מרזח לעובדי בית החרושת לעצים שהיה בסמוך, בעוד שאימו האהובה מלכה אפתה לחמים אותם מכרה במכולת.

משפחתה של אימו התגוררה באותה עיירה ויהודה אף זכה להכיר את סבו הזקן שנפטר בגיל 104.

בהיותו בגיל 6 פקד אסון כבד את ביתם עת אימו האהובה נפטרה באופן פתאומי בהיותה בת 37 בלבד.

יהודה למד בבוקר בבית הספר של הגויים ואח"צ למד לימודי קודש בחיידר. אחיותיו הגדולות טיפלו בו וסייעו ככל הניתן בניהול ענייני הבית.

כשנה לאחר פטירת אימו נשא אביו אשה שנייה בשם פייגע להם נולדו 6 ילדים. למרבה הצער והכאב הגדול כולם נרצחו באושוויץ ע"י הנאצים בתש"ד.

בהיותו בן 11 עזב את ביתו ועבר לגור אצל סבו בקושלי, שם המשיך ללמוד בחיידר ושם גם חגג את בר המצווה שלו עת עלה לתורה ולאחר מכן חילקו קצת "לייקעח".

לאחר בר-המצווה נדד יהודה ולמד בישיבת "וולובה" ולאחר מכן בישיבת "סטרופקוב" בפרשוב. הוא אכל "טעייג" (ימים) כשהיה מי שהזמין אותו לאכול מבין תושבי העיר ותומכי תלמידי הישיבה.

בהמשך הצטרף לאחיו הגדול יצחק שלמד בישיבת המזרחי בגולג'ץ בסלובקיה שם זכה לראשונה לקצת שלוה ממרוץ ההישרדות היומיומי - למיטה חמה, לארוחה טובה ולבגדים טובים. בישיבה זו גיבש יהודה את דרכו ואמונתו הציונית-דתית.

בשנת 1937 יצא יהודה עם עוד רבים מחבריו ל"הכשרה" מטעם המזרחי שם עבדו בעיקר בחקלאות והחלו לתכנן את עלייתם לארץ ישראל.

בספטמבר 1939 הגיעה השמועה ליהודה וחבריו, שהיו באותה עת בברטיסלבה, על פרוץ מלחמת העולם ונפלה ההחלטה לזרז את העלייה לארץ ישראל.

הסוכנות היהודית הצליחה לארגן את אוניית המעפילים "פסיפיק" עליה עלו יהודה וחברין מקבוצת המזרחי וביניהם ארוסתו, רבקה איצקוביץ איתה תכנן להקים בית בארץ ישראל.

כשהתקרבה האונייה לחופי ארץ ישראל, נתפסה על ידי הבריטים שמנעו את כניסת המעפילים לפלשתינה, וכל המעפילים הועלו על האונייה פטרייה, יחד עם מעפילי האוניות "מילוס" ו"אטלנטיק", 1800 מעפילים במספר, כדי להגלותם לאי מאוריציס.

"ההגנה" שביקשו למנוע את העברת המעפילים, הטמינה פצצה בדופן הספינה כדי שיווצר חור שימנע את השיט ויאלץ את הבריטים להוריד את המעפילים לארץ.

ב 25.10.1940 נשמע פיצוץ אדיר אשר התברר כי פער חור גדול מדי בספינה הישנה והספינה החלה לטבוע במהירות.

יהודה ועוד כמה מחבריו שניסו לקפוץ מהספינה ולשחות לחוף בלילה הקודם לפיצוץ, נתפסו על ידי הבריטים ונכלאו בבטן האונייה. למזלם כשהגיעו מים עד נפש, פתח הסוהר הבריטי את החדר בו ננעלו והם קפצו למים דקות ספורות לפני שהאונייה טבעה. למרבה הצער 216 מעפילים וביניהם גם ארוסתו טבעו למוות כתוצאה מטביעת האונייה.

יהודה אשר שחה לחוף נתפס על ידי הבריטים כשהגיע לחוף ונכלא משך 11 חודשים במחנה עתלית.

כך אמר כשנתפס: "כף רגלי דרכה על אדמת ארץ ישראל כשעל גופי מכנסיים קצרים בלבד. זה היה כל רכושי בעולם, אבל רוחי הייתה מלאה וגדושה באהבת הארץ".

באוקטובר 1941 שוחרר ממחנה המעצר בעתלית ויחד עם חבריו מההכשרה היה ממקימי מושב הזורעים בגליל התחתון שם קיבל בית, משק קטן ושתי פרות. פרנסה לא הייתה בשפע ואת העגבניות שגידל מכר לבני המושב יבנאל.

בשנת 1947 החליט לעזוב את חיי הכפר לטובת העיר בני ברק שם התגוררה באותה עת אחותו האהובה טובה שגידלה אותו כאם בשנות ילדותו.

יהודה פתח חנות פירות וירקות ב"זכרון מאיר" בבני ברק. מהר מאד הצטרף ל"הגנה" ויצא לשמירות ולפטרולים. בחלופ זמן קצר, בסמוך למועד ההכרזה על מדינת ישראל, הצטרף יהודה לחטיבת "גולני", לגדוד 13, סיים טירונות ולאחר מכן קורס מ"כים.

עם פרוץ מלחמת השחרור לחם יהודה עם הכיתה שלו באזור שדה-אליהו משם המשיכו לראש פינה לקרב קשה מול הסורים עד שהגיעה הפקודה לרדת דרומה לאזור ניצנה שם ניהלו קרבות נגד המצרים מהם לקחו שלל רב לרבות משקפת מצרית שנמצאת עד היום בידי משפחתו. כעבור חודש ניתנה הפקודה לרדת ולכבוש את אום רשרש הלא היא אילת.

ביום 10.3.49 שעתיים לאחר שאום רשרש נכבשה על ידי הכוח של האלוף אדן, הגיע יהודה עם חטיבת גולני לאום רשרש וזכו להצטלם ליד דגל הדיו המקורי. בחלופ מספר חודשים הסתיימה המלחמה ויהודה חזר לבני ברק בה פגש את אהובת ליבו חנה לבית איצקוביץ אותה נשא לאישה בחורף הכבד שהיה באזור המרכז בינואר 1950 בתקופת הצנע של דב יוסף.

יהודה וחבריו החליטו להקים מושב חדש בשם חמ"ד (ר"ת חיילים משוחררים דתיים) ולשם עברו להתגורר. בלילות היה יוצא יהודה להגן על המושב מפני הפדאיונים שהסתובבו באזור, ובבוקר היה נוסע על אופניו לתל אביב שם היה לו צריף בו ביצע עבודות תיקונים ואינסטלציה לתושבי תל אביב.

מסיבות בריאותיות נאלצו יהודה וחנה לעזוב את המושב ולחזור לבני ברק לשיכון ה'. יהודה החל לעבוד בעיריית בני ברק והתקדם בעבודתו לאורך השנים עד יציאתו לפנסייה, ובינתיים נולדו להם ארבעה ילדים, שתי בנות ושני בנים. יהודה הקפיד מאד להקדים שלום לכל אדם באשר הוא וכך חינך את ילדיו.

"יש להקפיד להגיד שלום ולדרוש בשלומם של כל אדם בין אם הוא מנקה רחובות ובין אם הוא אדם חשוב, ולדבר עם כולם בגובה העיניים. לא להתנשא. צריך לזכור שאין לך אדם שאין לו שעה".

לאחר מלחמת ששת הימים רכשו יהודה וחנה דירה בירושלים אותה אהבו ולשם חלמו לעבור עם יציאתם לפנסייה וכך היה.

"אור ויופי של ירושלים לא מוצאים בשום מקום בעולם. כשיבוא המשיח ויבנה בית המקדש יהיה לנו מקום משלנו לישון ולאכול בשלושת הרגלים, בשבועים יעלו לירושלים".

ואכן, לאחר צאתם לפנסייה עבור יהודה וחנה לדירתם בירושלים. יהודה הפך לחבר בבית הכנסת "יד הרב מימון" שבשכונת קריית משה, שם הכירו חברים חדשים וחיו חיים מלאים ומאושרים. כל החברים החליטו לרכוש שורה ארוכה בהר המנוחות בירושלים.

"לרכוש מראש חלקת קבורה זו גם סגולה לאריכות ימים וגם ימנע מחלוקת והתעסקות מיותרת של הילדים בשאלה היכן לקבור את הוריהם".

יהודה וחנה התנדבו בירושלים ומילאו את זמנם בעשייה. יהודה ניהל את קרן הגמ"ח של הפועל המזרחי בירושלים וחנה התנדבה בשערי צדק. ליהודה היו ידי זהב וכל דבר שדרש תיקון הוא ידע לעשות בעצמו. כך בדירתם וכך סייע לרבים אחרים בתיקונים שנדרשו בדירתם, והכל בהתנדבות מלאה.

ביום רביעי כב' בטבת תשס"א, לאחר מחלה קצרה, בגיל 82, החזיר יהודה ז"ל את נשמתו לבורא. חודש וחצי לאחר פטירתו זכתה המשפחה ונולד הנכד הראשון שנשא את שמו. יהודה.

لتיעוד נא לפנות ליצחק לקס במייל laxizhak@gmail.com או בסלולאר 050-8806699

ארץ ישראל - בזכות או בחסד

בתחילת הפרשה הקב"ה אומר לאברהם אבינו לעזוב את חרן ולצאת למסע אל ארץ לא ידועה. כאשר אברהם מגיע אל ארץ ישראל וה' בורת עימו ברית (ברית בין הבתרים) אנו מגלים פרט מיוחד: "...אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֹרֶץ כְּשָׁדִים לָתֵת לָךְ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ" (פרק טו ז). אנו מגלים כי הקב"ה כבר חשב לתת את ארץ ישראל לאברהם עוד כשהיה באור כשדים זמן רב לפני כן.

מתוך כך, נשאלת השאלה - מה קרה באור כשדים ששם הקב"ה הגיע להכרעה זו?

למעשה, באור כשדים אברהם עבר את הנסיון הראשון שלו כאשר הושלך לכבשן האש על ידי נמרוד. באותו רגע אברהם ביטא מדרגה גבוהה ביותר של מסירות נפש כלפיו ה'. בשל אותה מסירות נפש ייחודית, הקב"ה גמר בדעתו לתת את הארץ הקדושה לאברהם (המבי"ט - בית אלקים שער היסודות לב).

בברית בין הבתרים מתגבש ההסכם ההיסטורי הראשון של עם ישראל עם הקב"ה, ארץ ישראל ניתנה בירושה לאברהם ולזרעו אחריו. למעשה, ארץ ישראל שייכת לנו בזכות היותנו יורשים את אברהם אבינו וזו הטענה המרכזית שלנו על חזקת ארץ ישראל. כלומר, התורה מעידה שארץ ישראל שייכת לנו בזכות ולא בכח (אם הבנים שמחה, עמ' נד).

על המשך הזרע היורש אף חל דיוק ברור. לישמעאל אין שום חלק וירושה מאביו. בבראשית רבה (פרשה נג, אות טז) מוסבר הטעם לכך: "מי שמודה בשני עולמות (עוה"ז ועוה"ב) יקרא לך זרע, וכל מי שאינו מודה בשני עולמות לא יקרא לך זרע". כלומר, כאשר ישמעאל סר מדרכו של אברהם אבינו ופונה לדרכי עבודה זרה, השונה בתכלית מחינוך בית אביו, הוא מגורש ואינו זוכה להמשיך את מורשת אביו ולחלק בירושת הארץ. שרה אמנו אומרת לאברהם "גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש..." עם בני עם יצחק" והקב"ה מסכים על ידה ואומר לו "כי ביצחק יקרא לך זרע".

יוצא אפוא כי בשל נטישת ישמעאל את דרכי החסד והדבקות בה' של אביו אברהם, הוא אינו זוכה לירושת הארץ ועל כן נשאלת השאלה - האם ירושת הארץ מתבססת על תנאי הנוגע במעשיי היורשים אותה?

אומר המדרש (ילקוט שמעוני י"ב רמז קע) - **"שלושה דברים נתנו על תנאי - ארץ ישראל ובית המקדש ומלכות בית דוד"**. מסביר המבי"ט "שבהיות מורשה לנו תורת משה תהיה לנו גם כן מורשה ארץ ישראל, וכשנסור ממנה ימין ושמאל לא תהיה לנו מורשה, כמו שקרה לאבותינו ולנו בעוונותינו". אם כך, אומר המבי"ט שזכות העמידה שלנו בארץ ישראל היא בכח שמירת התורה והמצוות. אם עם ישראל לא ישמור תורה ומצוות, זכות ירושת הארץ מתבטלת, כפי שכבר נוכחנו לצערנו לראות בגלויות אבותינו מארץ ישראל במהלך הדורות.

אם כך, ארץ ישראל היא מתנה עצומה ואנו צריכים להיות ראויים לאותה מתנה טובה על מנת שהיא תמשיך להיות בחזקתנו. זכות זו ניתנת בתנאי היותנו עם קדוש, שומר תורה ומצוות, אשר ממשיך בדרכי אברהם אבינו. אולם, מתבקש לשאול שאלה משמעותית על השיבה ארצה ב"ה בדורנו אנו. הרי אנו עדים לכך כי תחיית עם ישראל בארצו, על ידי התיישבות מחודשת והקמת המדינה, התרחשה בעיקר על ידי יהודים שאינם מגדירים עצמם כשומרי תורה ומצוות, אלא "חופשיים" מעול תורה ומצוות. וזה עומד כסתירה גמורה לדברים המובאים לעיל.

אלא שזו לא באמת סתירה. אלא מדריגה אחרת בקשר שלנו עם הקב"ה. כותבים הגר"א (אבן שלמה יא, ט) והאור החיים הקדוש (ויקרא כה, כה) כי בגאולה השלישית, החזרה לארץ ישראל היא מתוך **חסד ה' עלינו**. כך שזכותנו על ארץ ישראל נובעת מתוך היותנו בנים למקום, צאצאים של אברהם אבינו, ולא מתוך תנאי, אלא מתוך אהבה שאינה תלויה בדבר. חסד ה' עלינו ממש.

יתרה מזאת, אנו מובטחים שלא תהיה גלות שלישית (מדרש תנחומא על פרשת שופטים ט'), "כאשר שכולתי - בחורבן ראשון. שכלתי - בחורבן שני... ולא אשכל עוד!" (בראשית רבה, פרשה צב).

כמובן חשוב לזכור כי אמנם תחילת הגאולה השלישית אינה תלויה בתשובה, אולם המשך תהליך הגאולה וכיצד הוא יתממש תלוי בעשיית תשובה ובמידת היותנו ראויים לכך.

האם נמתין בצורה פאסיבית לבואה של הגאולה השלימה או שמא מעשנו יהוו זרז משמעותי לכך? בין בהתחזקות בלימוד התורה, בעשיית מעשי חסד כדרכם של אבות ראשונים, בין בחיבור ובדבקות לאבינו שבשמיים ועוד.

שנזכר בע"ה לחוש את חסד ה' עלינו בכל יום ויום, שנזכר לתפוס את גודל המתנה הטובה שקיבלנו - את ארץ ישראל ולממש את זכותנו עליה מתוך חיבור לדרכי אבותינו.

שבת שלום! הרב דוד נהרי, שכונת הדרים.